

cómmode cáperet, effecérunt. Qui cum abiissent, Antónius sanctum corpus in eum locum íntulit : et injécta humo, túmulum ex christiáno more compósuit : túnica[m] vero Pauli, quam in sportæ modum ex palmæ fóliis ille sibi contexúerat, secum áuferens, eo vestítu diébus solémnibus Paschæ et Pentecóstes, quoad vixit, usus est.

℞. Iste homo. [105]

In *ijj. Nocturno, Homilia.*
Veníte ad me. *ut in Comm. Abbatum ij. loco.* [118]

Pro S. Mauro Abbate.

LECTIO ij.

MAurus nóbilis Románus, puer a patre Eutychio Deo sub sancti Benedícti disciplína oblátus, brevi tantum divína grátia profécit, ut ipsi magístro admiratióni esset : qui illum sæpe véluti reguláris observántiæ et virtútum ómnium spécimen, céteris discipulis ad imitándum proponébat. Cujus adhuc adolescéntis illud admirábilis obediéntiæ exemplum a sancto Gregório Papa commemorátur. Nam cum Plácidus mónachus in lacum prolápsus,

aquárum ímpetu raperétur, sancti Patris jussu accúrrens Maurus, et super aquas incédens, sócium capillis apprehénsus, ad terram attráxit. Missus in Gálliam ab eódem sancto Benedícto, célebri monastério exstrúcto, cui annos quadragínta præfuit, monásticam disciplínam mirífice propagávit. Dénique sanctitáte et miraculis clarus, septuagénario major migrávit in cœlum, anno salutis quingentésimo sexagésimo quinto.

Te Deum. 20.

In *Laud. Comm. S. Mauri Abb. Añã.* Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. ℞. Amávit.

In *ij. Vesp. fit Commem. sequentis.*

DIE XVI. JANUARIIL.

S. Marcelli I.

Papæ et Mart. Semidupl.

Omnia de Comm. unius Mart. [29] præter seq.

Añã. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℞. Glória et honóre.

Oratio.

Preces pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exáudi : ut beáti Marcélli Mártiris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur, cujus passióne lætámur. Per Dóminum.

In *j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.*

In *II. Nocturno.*

LECTIO íb.

MArcéllus Románus a Constantio et Galério usque ad Maxéntium pontificátum gessit. Cujus hortátu Lucína matróna Romána, bonórum suórum Dei Ecclésiám fecit herédem. Aucto in Urbe fidélium número, ad eórum utilitátem, ad baptísmum pœnitentiámque dandam iis, qui christiánam religió-nem suscíperent, et ad Mártirum sepultúram, novos títulos instituit, et quasi álteras diœceses distribuit. Quibus rebus ira incénsus Maxéntius, Marcéllus grávia supplicia minátur, nisi depósito pontificátu, idólis immoláret.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem

ætérnam. ℞. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

LECTIO v.

QUI cum insánas hómínis voces negligeret, misit eum in catábulum, ut bestiárum, quæ públice alebántur, curam sustinèret. Ubi Marcéllus assíduis jejúniis et précibus novem menses vitam duxit, paróchias, quas præsens non póterat, vísitans per epístolas. Inde eréptus a cléricis, hospítio recipitur a beáta Lucína : in cujus ædibus ecclésiám dedicávit, quæ hódie título sancti Marcélli nominátur : in qua et Christiáni orábant, et ipse beátus Marcéllus prædicábat.

℞. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine,
* Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
℞. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et voluntáte.

LECTIO vj.

QUIBUS cógnotis, Maxéntius in eam ecclésiám catábuli bestias transférri, et a Marcélló

custodiri iubet : ubi loci foeditate, multisque aerumnis afflictus obdormivit in Dómino. Cujus corpus in cœmetério Priscillæ via Salária a beata Lucina sepultum est decimo séptimo Kalendas Februárii. Sedit annos quinque, mensem unum, dies viginti quinque. Scripsit epistolam ad Episcopos Antiochénæ provinciæ de primátu Románæ Ecclesiæ, quam caput Ecclesiárum appellándam demónstrat. Ubi étiam illud scriptum est, nullum concílium jure celebrári, nisi ex auctoritate Románi Pontíficis. Ordinávit mense Decembri Romæ Presbyteros viginti quinque, Diaconos duos, Episcopos per diversa loca viginti unum.

℞. Stola. [37]

In *iiij. Noct. Homil.* Quia Dóminus ac Redemptor. *de Comm. ij. loco.* [45]

℞. viij. Dómine prævenisti. [40]

Vesperæ de sequenti.

DIE XVII. JANUARIIL.

S. Antonii

Abbatis. Duplex.

Omnia de *Comm. Conf. non Pont.* [97] præter sequentia.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beati Antónii Abbátis commendet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde Comm. præced.
Añã. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. ℞. Justus.

In *j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.*

In *II. Nocturno.*

Lectio *ib.*

Antonius Ægyptius, nobilibus et christiánis paréntibus natus, quibus adolescens orbátus est, cum ingressus ecclesiám ex Evangélio audivisset : Si vis perfectus esse, vade, et vende ómnia quæ habes, et da pauperibus : tamquam ea sibi dicta essent, sic Christo Dómino obtemperándum existimávit. Itaque, vëndita re familiári, pecúniám omnem pauperibus distríbuit. Quibus solútus impediméntis, cœlestis vitæ genus in terris cólere instituit. Sed cum in periculósum illud certámen descenderet, ad fidei præsidium, quo erat ar-

mátus, adhibéndum sibi putávit subsidium reliquárum virtútum : quarum tanto stúdio incénsus fuit, ut quemcúmque vidéret álíqua virtútis laude excellentem, illum imitari studéret.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℞. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio *ib.*

Nihil ígitur eo continéntius, nihil vigilántius erat. Patiéntia, mansuetú-dine, misericórdia, humilitáte, labóre, ac stúdio divinárum Scripturárum superábat omnes. Ab hæreticórum et schismaticórum hóminum, máxime Arianórum, congréssu, et collóquio sic abhorrébat, ut ne prope quidem ad eos accedéndum diceret. Humi jacébat, cum eum necessárius somnus occupáset. Jejúnium autem ádeo cóluit, ut salem tantúmmodo ad panem adhibéret ; sitim aqua exstíngueret : neque se ante solis occásu cibo aut

potu recreábat, sæpe étiam bíduum cibo abstinebat : sæpíssime in oratione pernoctábat. Cum talis tantúsque Dei miles evásisset Antónius, sanctíssimum júvenem hostis húmáni géneris váriis tentationibus aggréditur, quas ille jejúnio et oratione vincébat. Nec vero frequens de sátana triúmpus secúrum reddébat Antónium, qui diaboli innumerábiles artes nocéndi nóverat.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℞. Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio *ib.*

Itaque cónsulit se in vastíssimam Ægypti solitúdinem : ubi quotidie ad christiánam perfectiónem proficiens, dæmones (quorum tanto erant acríores ímpetus, quanto Antónius ad resisténdum fórtior evadébat) ita contémpsit, ut illis exprobráret imbecillitátem : ac sæpe discipulos suos excitans ad pugnándum contra diábolu, docéns-

que quibus armis vinceretur : Mihi credite, dicebat, fratres, pertimescit sathanas piorum vigiliis, orationes, jejunia, voluntariam paupertatem, misericordiam, et humilitatem, maxime vero ardentem amorem in Christum Dominum, cujus unico sanctissimæ crucis signo debilitatus aufugit. Sic autem demonibus erat formidolosus, ut multi per Ægyptum ab illis agitati, invocato nomine Antonii liberarentur : tantaque erat ejus fama sanctitatis, ut per litteras se ejus orationibus Constantinus Magnus et filii commendarent. Qui aliquando quintum et centesimum annum agens, cum innumerabiles sui instituti imitatores haberet, convocatis monachis, et ad perfectam christianæ vitæ regulam instructis, sanctitate et miraculis clarus migravit in cœlum, decimo sexto Kalendas Februarii.

✠. Iste homo. [105]

In iij. Nocturno, Homilia. Sancti Evangelii. de Comuni. [108]

Vesperæ de sequenti.

DIE XVIII. JANUARI.

Cathedræ S. Petri,
qua Romæ primum sedit.
Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf.
Pontif. [70] præter seq.
IN I. VESPERIS.

Hymnus.

Quodcumque in orbem revinxis, Erit revinctum Petre in arce siderum : Et quod resolvit hic potestas tradita, Erit solutum cœli in alto vertice : In fine mundi judicabis sæculum.

Patri perenne sit per ævum glória, Tibique laudes concinamus inclytas Æternæ Nate, sit superne Spiritus Honor tibi, decusque : sancta jûgiter Laudetur omne Trinitas per sæculum. Amen.

✠. Tu es Petrus. ✠. Et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam.

Ad Magnif. Aña. Tu es pastor ovium, princeps Apostolorum, tibi traditæ sunt claves regni cœlorum.

Oratio.

Deus, qui beato Petro Apostolo tuo, collatis clavibus regni cœlestis,

ligandi atque solvendi pontificium tradidisti : concede, ut intercessionis ejus auxilio, a peccatorum nostrorum nexibus liberemur. Qui vivis et regnas.

Deinde fit Commemoratio S. Pauli ante alias quas cumque Commem. etiam Festi duplicis, aut Dominicæ. Quod et servatur in Commemor. S. Petri, quæ fit in Festis S. Pauli.

Aña. Sancte Paule Apostole, prædicator veritatis, et Doctor Gentium, intercede pro nobis ad Deum, qui te elegit.

✠. Tu es vas electionis, sancte Paule Apostole. ✠. Prædicator veritatis in universo mundo.

Oratio.

Deus, qui multitudinem Gentium beati Pauli Apostoli prædicatione docuisti : da nobis quaesumus ; ut cujus commemorationem colimus, ejus apud te patrocinia sentiamus. (Per Dominum.)

Postea fit Comm. præced.

Aña. Hic vir despiciens mundum et terræna, triumphans, divitias cœlo condidit ore, manu.

✠. Justum. **Oratio.** 606.

Postremo S. Priscæ Virg. et Mart. Aña. Veni sponsa

Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.

✠. Spécie tua.

Oratio.

DA quaesumus omnipotens Deus : ut qui beatæ Priscæ Virginis et Martyris tuæ natalitia colimus ; et annua solemnitate lætemur, et tantæ fidei proficiamus exemplo. Per Dominum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Tu es pastor ovium, princeps Apostolorum : * Tibi tradidit Deus claves regni cœlorum. **Ps.** Venite. 2.

Hymnus. Quodcumque. **ut supra.** 608.

In I. Nocturno.

Incipit Epistola prima beati Petri Apostoli.

Lectio j.

Cap. j.

Quæritur. Etrus Apostolus Jesu Christi, electis advenis dispersionis Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, et Bithyniæ secundum præscientiam Dei Patris, in sanctificationem Spiritus, in obedientiam, et aspersionem sanguinis Jesu Christi : Grátia vobis, et pax multiplicetur. Benedictus Deus et Pater Domini nostri Jesu Christi, qui secundum

misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectionem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditatem incorruptibilem, et incontaminátam, et immarcescibilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem, parátam revelári in témpore novíssimo.

R. Simon Petre ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constitúi, * Et claves regni cœlorum tradidi tibi. **V.** Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. — Et claves.

Lectio ij.

IN quo exsultábitis, módicum nunc si oportet contristári in váriis tentationibus : ut probatio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probáitur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem in revelatióne Jesu Christi : quem cum non vidéritis, diligitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes au-

tem exsultábitis lætítia inenarrábilis, et glorificáta : reportántes finem fidei vestræ, salutem animárum.

R. Si diligis me, Simon Petre, pasce oves meas : Dómine tu nosti quia amo te, * Et animam meam pono pro te. **V.** Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. — Et animam meam.

Lectio iij.

DE qua salute exquirsiérunt, atque scrutáti sunt Prophætæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt : scrutántes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spiritus Christi : prænúntians eas quæ in Christo sunt passiones, et posterióres glórias : quibus revelátum est quia non sibimetipsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spiritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospicere.

R. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclesiám meam, et portæ inferi non prævalébunt advérsus eam : * Et tibi dabo claves regni cœlorum. **V.** Quodcúmque li-

gáveris super terram, erit ligátum, et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. — Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Sermos sancti Leónis Papæ.

Serm. j. de SS. Apost. Petro et Paulo, ante medium.

Lectio iij.

QUM duódecim Apóstoli, accépta per Spiritum sanctum ómnium locutióne linguárum, imbuéndum Evangelio mundum distribútis sibi terrárum pártibus suscepissent, beatíssimus Petrus princeps apostólici órdis ad arcem Románi destinátur impérii, ut lux veritátis, quæ in ómnium géntium revelabátur salutem, efficacius se ab ipso cápere per totum mundi corpus effúnderet. Cujus autem nationis hómines in hac tunc urbe non essent? aut quæ usquam Gentes ignorarent, quod Roma didicisset?

R. Tu es pastor óvium, princeps Apostolorum : tibi tradidit Deus ómnia regna mundi : * Et ideo tibi traditæ sunt claves regni cœlorum. **V.** Quod-

cúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. — Et ideo.

Lectio ij.

HIC conculcandæ philosophiæ opiniónes, hic dissolvendæ erant terrenæ sapiéntiæ vanitátes, hic confutándi dæmonum cultus, hic ómnium sacrilegiórum impietas destruenda, ubi diligentíssima superstitione habebátur collectum, quidquid usquam fúerat vanis erroribus institútum. Ad hanc ergo urbem tu, beatissime Petre Apóstole, venire non métuus; et consórtie glóriæ tuæ Paulo Apóstolo, aliarum adhuc Ecclesiárum ordinationibus occupáto, silvam istam freméntium bestiárum, et turbulentissimæ profunditátis océanum constantior, quam cum supra mare grade-reris, ingréderis.

R. Ego pro te rogávi Petre, ut non deficiat fides tua : * Et tu aliquándo conversus confirma fratres tuos. **V.** Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. — Et tu.

Lectio vij.

JAM pópulos, qui ex circumcisióne crediderant, erudieras : jam Antiochénam Ecclésiám, ubi primum christiáni nóminis dígnitas est orta, fundáveras : jam Pontum, Galátiam, Cappadóciám, Asiam, atque Bithyniam légibus evangélicæ prædicatiónis impléveras : nec aut dúbius de provéctu óperis, aut de spátio tuæ ignárus ætátis, trophæum crucis Christi Románis árcibus inferébas, quo te divínis præordinatióibus antéibant et honor potestátis, et glória passiónis.

R. Petre amas me? tu scis Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas. **V.** Simon Jóannis díligis me plus his? tu scis Dómine, quia amo te. — Pasce. **Gloria Patri. Pasce.**

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xvj. b

IN illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsariæ Philippi : et interrogábat discipulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homília sancti Hilárii
Episcopi.

Comm. in Matth. cap. xvj. post initium.

Ominusa discipulis requirit, quem se hómines esse dicerent : et adjécit, hóminis fílium. Hæc enim confessiós tenénda rátió est, ut sicut Dei Fílium, ita et fílium hóminis meminéri-mus : quia álterum sine áltero nihil spei tríbuit ad salútem. Editis itaque, quæ diversæ de eo erant, hóminum opinióibus, quid de se ipsi séntiant quærit. Petrus respóndit : Tu es Christus Fílius Dei vivi. Sed Petrus conditiónes propositiós expénderat. Dóminus enim díxerat : Quem me hómines esse dicunt, fílium hóminis? Et certe fílium hóminis, contemplátió córporis præferébat. Sed addéndo, Quem me esse dicunt, significávit præter id, quod in se videbátur, esse áliud sentiéndum : erat enim hóminis fílius. Quod igitur de se opinándi judícium desiderábat? Non illud arbitrámur, quod de se ipse conféssus est : sed occúltum erat, de quo quærebátur, in quod se

credéntium fides debébat exténdere.

R. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discipulis suis. Respóndens Petrus dixit : Tu es Christus Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam. **V.** Beátus es Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui est in cœlis. — Et ego.

Lectio viij.

ET dignum plane conféssio Petri præmium consecúta est; quia Dei Fílium in hómine vidisset. Beátus hic est, qui ultra humánum óculos intendisse, et vidisse laudátus est : non id quod ex carne et ságuine erat cóntuens, sed Dei Fílium cœlestis Patris revelatióne conspiciens : dignúsque judícatus, qui quod in Christo Dei esset, primus agnósceret. ¶ O in nuncupatióne novi nóminis felix Ecclésiæ fundaméntum : dígnaque ædificatióne illius petra, quæ inférnas leges, et tártari portas, et ómnia mortis claustra dissólveret. O beátus cœli

jánitor, cujus arbitrio claves æterni áditus tradúntur, cujus terréstre judícium præjudicáta auctóritas sit in cœlo : ut quæ in terris aut ligáta sint aut solúta, statúti ejúsdem conditiónem obtíneant et in cœlo.

R. Elégit te Dóminus sacerdotem sibi, ad sacrificándum ei, * Hóstiam laudis. **V.** Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altíssimo vota tua. — Hóstiam. **Gloria. Hóstiam.**

Si Festum Cathedræ transferri contigerit, et illa die non occurrat Festum simplex, habens Lectionem propriam, tunc ex viij. Lectione fiant duæ, quarum prior desinit ad signum ¶

Pro S. Prisca Virg. et Mart. Lectio ij.

PRISCA, nóbilis virgo Romána, trédecim annos nata, Cláudio imperatóre, christiánæ fidei accusáta, ejúsdem jussu ducta ad Apóllinis templum, ut idólis immoláret, cum rem detestáretur, cólaphis cæsa, in cárcerem tráditur : atque inde emíssa, cum in fidei constántia perseveráret, affécta verbéribus, ferven-

ti que adipe delibuta, rursus in carcerem includitur. Post triduum in amphitheatrum producta, leoni obicitur : qui suae feritatis oblitus, humiliter se ad ejus pedes abiecit. Quae postea in ergastulo triduum inedia afflicta, in equuleo suspenditur, et unguibus ferreis excarnificata in rogam inicitur, unde etiam mirabiliter evasit incolumis. Denique extra Urbem capite abscisso, virginitatis palmam martyrii corona cumulavit. Cujus corpus via Ostiensi, decimo ab Urbe milliario, a Christianis decimo quinto Kalendas Februarii sepelitur.

Te Deum laudamus. 20.

AD LAUDES.

Hymnus.

BEate pastor Petre clemens accipe
Voces precantum, criminumque vincula
Verbo resolve, cui potestas tradita
Aperire terris coelum, apertum claudere.
Sit Trinitati sempiterna gloria,
Honor, potestas, atque jubilatio
In unitate, quae gubernat omnia,

Per universa aeternitatis saecula. Amen.

℟. Exaltem eum in ecclesia plebis. *℞.* Et in cathedra seniorum laudent eum.

Ad Bened. Añ. Quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in caelis : et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in caelis : dicit Dominus Simoni Petro.

Oratio.

DEus, qui beato Petro Apostolo tuo, collatis clavibus regni caelestis, ligandi atque solvendi pontificium tradidisti : concede, ut intercessionis ejus auxilio, a peccatorum nostrorum nexibus liberemur. Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. S. Pauli, Añ. Sancte Paule Apostole, praedicator veritatis, et Doctor Gentium, intercede pro nobis ad Deum, qui te elegit.

℟. Tu es vas electionis sancte Paule Apostole. *℞.* Praedicator veritatis in universo mundo

Oratio.

DEus, qui multitudinem Gentium beati Pauli Apostoli praedicatione docuisti : da nobis

quaesumus ; ut cujus commemorationem colimus, ejus apud te patrocinia sentiamus. (Per Dñum.)

Postea S. Priscæ, Añ. Simile est regnum caelorum homini negotiatori quaerenti bonas margaritas : inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam. *℟.* Diffusa.

Oratio. Da. 609.

IN II. VESPERIS.

Hymn. ut in primis. 608.

℟. Elegit te Dominus sacerdotem sibi. *℞.* Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Ad Magnif. Añ. Dum esset summus Pontifex, terrena non metuit, sed ad caelestia regna gloriosus migravit.

Oratio, et Comm. S. Pauli ut supra. 614. Deinde sequentis, et simplicis, ut infra.

DIE XIX. JANUARI.

S. Canuti IV.

Regis et Martyris. Semiduplex ad libitum. Si venerit in Dominica vel in die infra aliquam Octavam, omittitur.

Omnia de Comm. unius Mart. [29] praeter seq.

Añ. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit us-

que ad mortem, et a verbis impiorum non timuit : fundatus enim erat supra firmam petram.

℟. Gloria et honore.

Oratio.

DEus, qui ad illustrandam Ecclesiam tuam, beatum Canutum regem martyrii palma et gloriosis miraculis decorare dignatus es : concede propitius, ut sicut ipse Dominicae passionis imitator fuit, ita nos per ejus vestigia gradientes, ad gaudia sempiterna pervenire mereamur. Per eundem Dominum nostrum.

Et fit Commem. SS. Marri et soc. Martyrum, Añ.

Istorum est enim regnum caelorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad praemia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

℟. Laetamini in Domino.

Oratio.

EXaudi Domine populum tuum cum Sanctorum tuorum patrocinio supplicansem : ut et temporalis vitae nos tribuas pace gaudere, et aeternae reperire subsidium. Per Dominum nostrum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio I^a.

Anútus quartus, Suenónis Esthrítii Danórum regis filius, fide, pietate et morum honestate conspicuus, eximiae sanctitatis a teneris annis specimen dedit. Paternum sceptrum summa omnium acclamatione adeptus, religioni promovendae sedulo incumbere, ecclesiarum reditibus augere, et pretiosa suppellectili ornare cepit. Tum zelo propagandae fidei succensus, barbara regna justo certamine aggressus, devictas subditasque nationes christianae legi subjugavit. Victoriis autem plurimis gloriosus, et divitiis auctus, regale diadema ad Christi crucifixi pedes abiecit, se et regnum illi subjiciens, qui Rex regum est, et Dominus dominantium. Corpus suum jejuniis, ciliciis et flagellis castigavit. In oratione et contemplatione assiduus, erga pauperes profusus, erga omnes beneficus semper fuit: nec unquam a justitiae divinaeque legis semita deflexit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit

eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. **R.** Descenditque cum illo in foveam: et in vinculis non dereliquit eum. — Et dedit.

Lectio II^a.

His aliisque virtutibus hincubitus, ad supremum perfectionis apicem sanctus rex properabat. Accidit autem ut Angliae regnum a Wilhelmo Normannorum duce, formidabili exercitu invaderetur. Anglis vero, Danorum opem implorantibus, cum succurrere rex decrevisset, belli expeditionem Olao fratri commisit. Qui regnandi cupiditate illuctus, arma vertit in regis perniciem, militibus et populo contra illum concitatis. Nec defuerunt rebellionis fomenta: cum enim rex, editis legibus, decimas Ecclesiis solvi, Dei et Ecclesiae praecpta servari, transgressores puniri sanxisset, plerique perversi ac scelerati homines exacerbati, primum quidem tumultuari, tum plebem commovere, ac tandem sanctissimo regi necem moliri ceperunt.

R. Desiderium animae

eius tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. **R.** Quoniam praeveneristi eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. — Et.

Lectio III^a.

Sciens igitur rex, futurorum praescius, mortem sibi propter justitiam imminere; ea praenuntiata, ad ecclesiam sancti Albani Martyris Othoniae, tamquam ad locum certaminis, profectus est: et sacramentis munitus, agonem suum Domino commendabat. Mox ibi adveniens conjuratorum multitudo, ecclesiae ignem admovere, fores confringere et in eam irrumpere tentarunt. Quod cum perficere non possent, ad fenestras accedentes, saxa et sagittas in sanctum regem, flexis genibus pro inimicis orantem, magno impetu jaculari non cessarunt: donec lapidum et telorum ictibus, ac tandem lancea confossus, glorioso martyrio, ante altare extensis brachiis procumbens, coronatus est, sedente in apostolico throno Gregorio septimo. Multis postea

miraculis Martyrem suum illustravit Deus. Nam gravi penuria et diversis calamitatibus oppressa Dania, patrati sacrilegii poenas luit. Plures etiam variis languoribus afflicti, ad ejus tumulum remedium et incolumitatem consecuti sunt. Cumque regina sacrum ejus corpus noctu clam surripere, et alio transferre conaretur, emissis caelitus ingenti splendore perterrita, a proposito cessavit.

R. Stola. [37]

In ij. Nocturno, Homilia.

Quia Dominus ac Redemptor. **de Comm. ij. loco. [45]**
Pro SS. Mario, Martha, Audiface et Abachum Martyribus.

Lectio IV^a.

Marius Persa, nobili loco natus, cum Martha conjuges pari nobilitate, et duobus filiis Audiface et Abachum, Romam venit Claudio imperatore, ut Martyrum sepulcra venerarentur. Ibi Christianos in vincula conjectos fovebant, et opera ac facultatibus suis sustentabant, et Sanctorum corpora sepeliabant. Quamobrem comprehensi omnes, cum